זה היה קוף שימפנזה יפה, חכם מאוד, שנולד ביערות עד רחבי הידיים של אפריקה. ילדותו עברה עם חבריו, בין אגוזי קוקוס, תוך תעלולי אקרובטיקה המסובכים ביותר. היה זה דבר מופלא לראות איך הוא מטפס בזריזות על ענפי עצי הקוקוס, עושה

זינוק בגובה של חמישים מטר מעל פני הים וקופץ מדקל אחד לשני.

שום אקרובט, המפורסם ביותר לא יכול היה לבצע קפיצות כאלה בזריזות וחן כזה.

לא היה לו שם, כי הקופים לא נוהגים לתת שמות לילדיהם. אך הוא אמור היה לקבל את שמו, כאשר יאבד את החירות שלו. תגמול עצוב!

יום אחד, לא הרחק מהיער הגדול בו הוא ביצע את תעלוליו, הופיעו אנשים לבנים. הייתה זו משלחת מדעני רוסיה לאפריקה, שרצתה לחקור צמחים וחיות של האזור הזה, עדיין מוכר רק מעט. אוהליהם הוקמו סמוך לקצה היער.

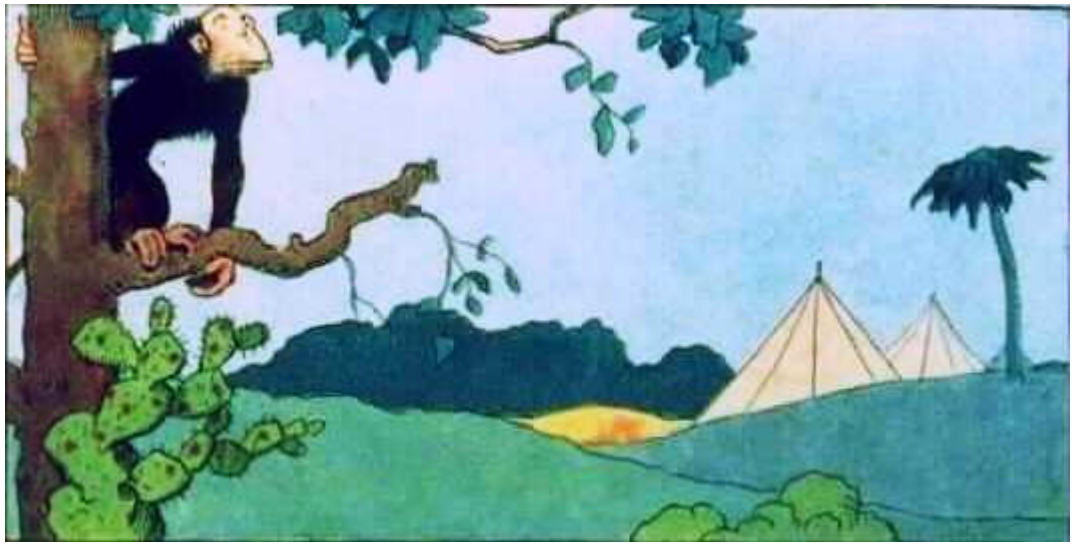

השימפנזה החמוד שלנו היה גם סקרן גדול. הוא הופתע לראות יצורים אותם לא הכיר עדיין. הייתה זו הפעם הראשונה שראה בני אדם והוא יצא מבין העצים כדי להתבונן בהם.

איזו חוצפה!

קצין המלווה את המשלחת הרגיש בו והחליט שזו הזדמנות לתפוס אותו. לשם כך הוא העמיד תחת העצים מזוודה גדולה פתוחה, ושם בה חתיכות אגוז קוקוס אחדות. הוא חיבר חבל למכסה המזוודה. כשרק השימפנזה שלנו ראה את המזוודה, סקרנותו גברה. הוא ירד לארץ, בדק את המזוודה בפליאה גדולה והציץ פנימה.

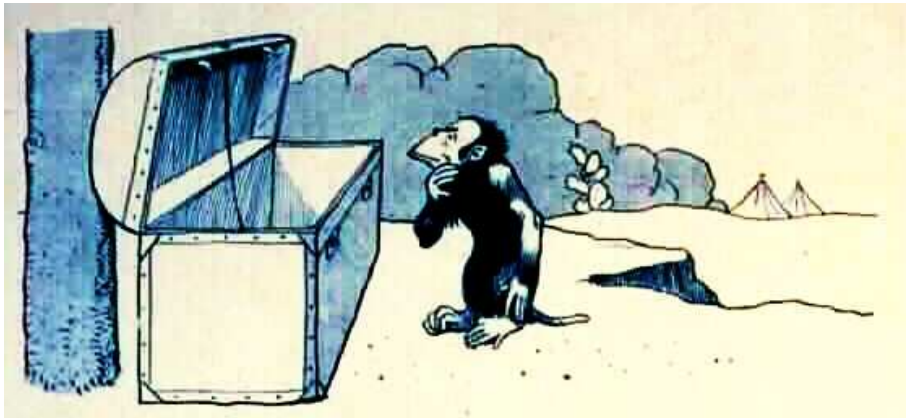

"אגוזי קוקוס!" הוא קרא בשפת הקופים שלו "ממש ארוחה טובה. ננצל אותה!" וקפץ לתוך המזוודה, אך תוך כדי כך נתקל בחבל והמזוודה נסגרה! הקוף המסכן נלכד.

"נקרא לו יוקו!" החליט האדון החדש שלו. "זה שם מצוין לקוף".

ימים אחדים אחרי זה המשלחת גמרה את עבודתה וחזרה לאירופה. ויוקו, סגור בתוך המזוודה הגדולה, בה עשו רק חורים אחדים כדי לאפשר לו לנשום, הועמס יחד עם כל הכבודה של המשלחת על האונייה. רב-החובל ציווה להרים עוגן, המכונות התחילו לעבוד, הגלים הכו בדפנות האונייה. יצאו לדרך!

"שלום, אפריקה יפה שלי! שלום ארצי האהובה!" מלמל יוקו במזוודה שלו. והוא תיאר לעצמו שמעל רעש הגלים הוא שומע קולות של אלפי קופים מהיער שלו,

שקוראים "שלום יוקו המסכן! שלום חברנו היקר!"

הקוף האומלל בכה על חירותו האבודה. עברו ימים. האונייה שטה לצפון אירופה, עברה בים הצפוני בכוון הים הבלטי והעיר סנט פטרסבורג. אך בדרך התקיפה אותה סערה עצומה. רוחות אדירים טלטלו את האונייה שעלתה על הגלים ושקעה בהם לסירוגין ובסוף נשברה ושקעה בים.
למזלו של יוקו הארגז בו היה נתון צף על פני המים. הרוח דחפה אותו מזרחה והוא עבר דרך מיצר סקגרק לים הבלטי. אחרי טלטולים רבים הוא נחת על משטח קשה. "ניצלתי!" חשב הקוף המסכן "הכלוב שלי לא שט יותר על הגלים, סימן שאני על אדמה יציבה." אך לא כך באמת היה. נכון, המזוודה לא צפה יותר במים, אך האדמה שעליה נחתה הייתה מתנועעת,

כי היה זה.. גב של לויתן. כן, נכון! יש לוויתנים אפילו בים הבלטי. והלוויתן הזה החליט לשחות במים הקרים של אזור

הקוטב הצפוני אל האזורים חמים יותר. הוא ברח מהסערה ששברה את אוניית המדענים ועבר לאזור בו הגלים היו

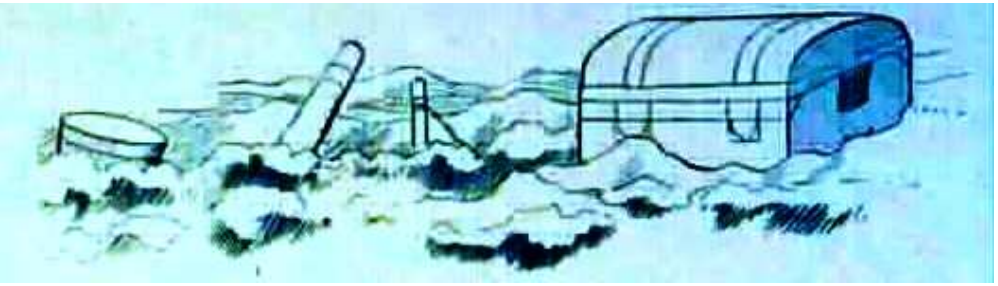

שקטים יותר.
"מה נפל על הגב שלי?" קרא הלוויתן כשהרגיש את המזוודה על גבו "אני לא

אניית משא! אינני אוהב תעלולים כאלה!" הוא צלל לתוך המים עמוקים. המזוודה

של יוקו התחילה לצוף שוב במים, אך למזלו של הקוף הוא היה כבר לא רחוק מחוף גרמניה, באזור פומרניה. המזוודה נחתה על החוף בחוזק רב והקוף המסכן נחבל קשה. אך אחרי דקות אחדות

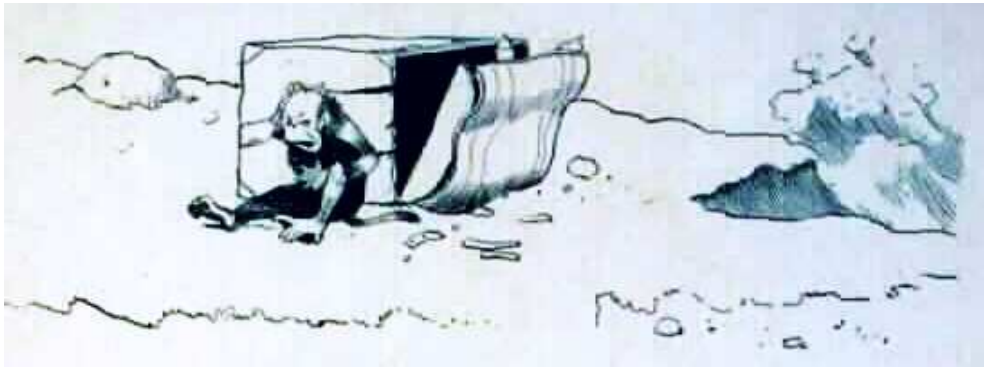

התאושש שוב. ואז ראה שהמזוודה נפתחה ולפניו עומד נער צעיר בכובע פרווה, שהביט עליו בפליאה ואמר "קופי המסכן, אתה כל כך חיוור ועלוב מראה. בוא איתי מהר!"
החשוב ביותר היה לתת לקוף המורעב לשתות ולאכול. הנער לקח את ידו של יוקו והוביל אותו למטע, שם החיה הרעבה

אכלה כחצי תריסר תפוחי עץ שהמציל הנחמד שלו קטף מהעץ. אחר כך הבחור הצעיר שאב קצת מים מהנחל הקטן

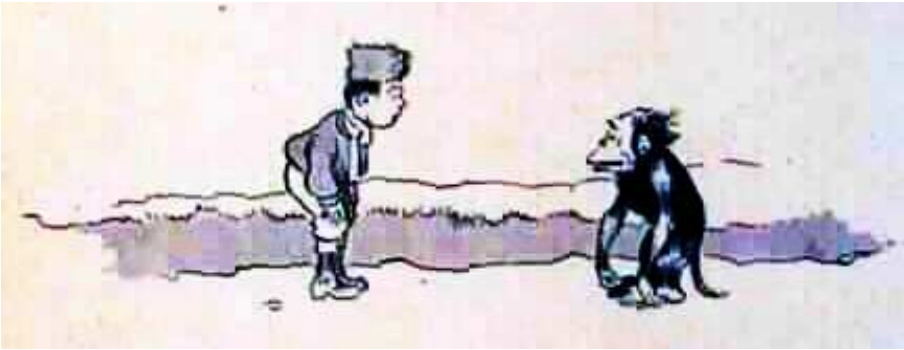

שבסביבה ונתן לקוף לשתות.
אחרי אוכל ושתייה יוקו הרגיש כבר שהוא קוף שונה לגמרי. הדם התחיל לזרום בעורקיו מהר יותר, הוא הרגיש כאילו נולד מחדש. הוא הביט על ידידו החדש במבט המביע תודה. הנער הכניס אותו לארגז על

הגלגלים, שבו התכוון קודם לאסוף צדפים, ולדרך!
לאן? פשוט, לביתם של הורי הנער, מר וגברת סטניסלאוס, נוודים, צוענים, שעברו בכל אירופה והציגו חיות פרא.
למזלם הרע הם אבדו לאחרונה את החיה

החשובה ביותר של הביבר שלהם, דוב שידע לרקוד וניגן במנדולינה כמו מוזיקאי

ממש. בלי ההצגה שלו אפשרויות בידור שלהם היו זניחות, כי לא נשאר להם אלא כלב פודל בשם טירקו, שאמנם עשה את הכל כדי לשעשע קהל, אלא שהצגה של חיה אחד לא הייתה שווה הרבה. לכן מר וגברת סטניסלאוס שמחו מאוד כשהגיע אליהם אורח חדש, ועוד איזה אורח!
קוף הוא אוצר של ממש לאנשי הקרקס, כי הוא בעל חי מצחיק, ויכול לשעשע את הקהל בתעלולים השונים שלו, בפרצופים אותם הוא עושה וקפיצות הזריזות שלו.
וכך בני המשפחה חיבקו בחיבה את בנם שהביא להם את המתנה, וכדי שיוקו לא יברח, קשרו אותו בשרשרת לבול עץ. יוקו מסכן. זה לא הגורל שלו הוא ציפה!